

[Per Hækkerup.]

denne omkostningsdæmpende virkning i henhold til loven skulle slå fuldt igennem. Man har også anført, at omkostningsdæmpningen ville kunne blive modvirket af, at der blev sat en lønglidning i gang. Det forekommer mig mindre sandsynligt, at der skulle være tale om en ekstraordinær lønglidning, fordi man gennemfører en omkostningsdæmpende ydelse. Og jeg kan ikke rigtig forstå de partier og organisationer i øvrigt, som slår på dette. Jeg ville have fundet det rigtigere, om vi alle sammen havde kunnet være enige om at sige, at der i hvert fald ikke med baggrund i denne lovgivning er anledning til at stimulere en lønglidningstendens.

Vi tror altså, at den omkostningsdæmpende virkning vil blive ganske betragtelig. Det har betydning på forskellige måder.

Man har også spurgt: hvad betyder et kompleks som det, vi her behandler, for forbrugsvirkningen? Det er jo især den anden side af komplekset, den bundne opsparing og de besparelser, som man er enige om, der kommer til at påvirke forbrugsudviklingen. Her synes oplysningerne at tyde på, at det samlede beløb for besparelser, ca. 1.550 mill. kr. — eller mindst 1.550 mill. kr. — og en bunden opsparing på godt 1,1 mia. kr. vil svare til ca. 2 pct. af det samlede forbrug.

Hvis man regner med, at omkostningsvirkningen slår igennem, vil det betyde, at prisniveauet bliver ca. 1,5 pct. lavere, end det ville være blevet, hvis der ikke var foretaget nogen indgreb. Da de lavere priser betyder en stimulans til større forbrug, så vil den samlede forbrugsvirkning formentlig være den, at forbruget kommer til at ligge ca. 1/2 pct. lavere end uden indgreb.

Man må naturligvis med særlig interesse spørge: hvilken virkning vil dette kompleks få på betalingsbalancen? Det er givet, at det vil have nogen betydning for betalingsbalancen, idet en omkostningsdæmpende virkning jo også slår igennem over for eksportvarerne. Men at forsøge at give et kvantitativt udtryk for det vil ikke være muligt, fordi det forudsætter, at man har et sikrere skøn, et mere præcist skøn over, hvorledes den internationale konjunkturudvikling vil arte sig. At det vil få virkning, kan der imidlertid ikke herske nogen tvivl om.

Jeg vil også gerne understrege, at vi med

denne kombination af forslag undgår socialt uønskede besparelser. Alternativet, sådan som det er stillet op fra forskellig side, til denne politik, indebærer meget væsentlige forøgelser af besparelserne, som ikke kan undgå at komme til at virke socialt uheldigt. Det har vi undgået, og det anser jeg også for at være en ganske væsentlig fordel ved forslaget.

Når man altså ser på de samlede virkninger, på priser, på omkostninger, på forbrug, på eksport, og samtidig ser på, at det er lykkedes at opretholde en fornuftig social balance, så er der for mig ingen tvivl om, at det er en rigtig politik, vi her er i gang med at gennemføre. Jeg siger ikke, at det er en nem politik, jeg siger ikke, at det er en behagelig politik, men det er en nødvendig politik under de givne forudsætninger — også de givne politiske forudsætninger — den bedst mulige politik, vi har fundet frem til.

Glistrup (FP):

Hvis vi helt ser væk fra, hvad man kan komme med af værdiladede udtryk fra den ene eller anden side, så går det lovforslag, vi her behandler, jo ud på én eneste ting, nemlig at ca. 2 mia. kr. skal spredes ud til landets arbejdsgivere. Så bliver problemet: hvad bliver disse 2 mia. kr. anvendt til? Det er givet, at nogle af pengene bliver anvendt til nertzpelse til arbejdsgivernes koner. Andre af pengene bliver anvendt til højere lønninger, idet lønmodtagere, der ser, at der er 1.728 kr. pr. næse, som arbejdsgiveren nu pludselig får mere, kommer rendende og siger: „Så skal vi da have forhøjede lønninger.“ Der kommer altså et øget tryk. Kort sagt: der er vist ingen tvivl om, at disse 2 mia. kr., der nu skal pøses ud af skatteydernes midler til arbejdsgiverne på den ene eller på den anden måde, vil være som at kaste nogle mægtige samlinger benzindunke på inflationens bål. Prisstigningerne vil vælte frem i kølvandet på dette lovforslag. Det er det, som må blive virkningen af det.

Jeg har godt set, at man med, hvad jeg vil tillade mig at kalde „ordmagi“, i lovforslagets overskrift har tilladt sig at betegne det som en omkostningsdæmpende ydelse, men der er dog vist ingen, der for alvor kan tro andet, end at dette er et tilskud til, at priser og lønninger og omkostninger vil stige